

[Viggo Starcke.]

så vil kronen falde. Man blev ved med at forlænge bemyndigelseslovene, og man kaldte det for uansvarlig tale og demagogisk politik, ærede medlem, hr. Bertel Dahlgaard, at forlange restriktionerne væk, for så ville kronen falde. Både regeringen og dens to støttepartier i devalueringspolitikken, venstre og det radikale venstre, har udtalt sig sådan. Ja, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, som gentagne gange har hævdet dette, havde endogså den dristighed 3 dage efter devalueringen at hævde, at retsforbundet efter Oluf Pedersens lovforslag om orden i den offentlige økonomi fra 1945 ville indføre fuld grundskyld ved at ekspropriere ca. en trediedel af alle formuer — det står i „Sorø Amtstidende“ for den 21. september.

Jeg har mindst tre gange gjort det ærede medlem opmærksom på, at han udtrykker sig unøjagtigt og vildledende, fordi denne udligning mellem formuerne ikke blot omfattede indførelse af fuld grundskyld med hensyntagen til prioritetsgælden, men den omfattede også afskaffelse af hele statsgælden, og den ville samtidig have givet en afskaffelse af hele tolden og betydet en kolossal nedsættelse af skattebyrden. Og hvad sker der så? Det ærede medlem hr. Axel Kristensen og hele hans parti går med til en devaluering, der betyder en ekspropriation af en trediedel af alle formuer, uden at vi får hverken grundskyld, frihandel, afskaffelse af den offentlige gæld eller nedsættelse af skattebyrden. Det er en køn politik.

Den højtærede handelsminister udtalte den 6. oktober her i tinget, at det må regnes for ansvarsløst, såfremt man i denne situation ville skride til en svækkelse af prisløvgivningen. Gælder det samme vareforsyningsloven? De småtterier, som man har nået ved forhandlingerne i Ancey, i Genève, Havana, Washington, Paris, Haag, Strasbourg o. s. v., er kun småtterier, men småtterier har dog også deres betydning, hvis de er et skridt i den rigtige retning. Men det, som verden venter på, er nogle skridt, som kan mærkes.

Med hensyn til den økonomiske komité's forslag til Marshallorganisationen, med de opførte 440 numre på friliste og de 247 numre på globalliste, er der det mærkelige, at denne liste ikke omfatter en eneste færdigvare, og jeg vil gerne spørge den højtærede handelsminister: Er det hans mening at slå ind på en klar, hårdhændet protektionistisk politik i dag? Vi vil fra vor side meget advare imod at sende dette

skrivebordsforslag af sted til Marshallorganisationen i Paris. Det er jo lavet af embedsmændene med tilsidesættelse af erhvervsorganisationerne. Vi hævder, at importfrihed må være hovedreglen, og importrestriktionerne må være undtagelserne. Restriktionerne, som måske var nødvendige under krigen, er ikke nødvendige nu, for krigen er længst forbi, og nu er det friheden, der er nødvendig. Man kan ganske roligt afskaffe både restriktionerne og rationeringerne. Folk får jo ikke flere penge at købe for, fordi man ophæver rationeringen. De får blot lov til at købe de varer, de har brug for, og de varer, de har lyst til, for deres egne penge.

Den højtærede handelsminister udtalte den samme dag om det forslag, der skal sendes til Paris, følgende ord:

„Endelig må det være en ligeså afgørende forudsætning for de danske forslag, at andre lande yder tilsvarende indrømmelser.“

Vil det betyde, at disse forslag skal bruges til at handle med, til at drive såkaldt aktiv handelspolitik, til at føre handelskrig? Har den højtærede handelsminister da slet ingen forståelse af, at frigivelsen først og fremmest er til gavn for os selv, at beskyttelsen højest kan blive en beskyttelse af nogle få menneskers pengeinteresser på den brede, arbejdende befolknings bekostning? Socialisternes interesser er ikke de samme som arbejdernes interesser. Har den højtærede handelsminister ingen forståelse af, at hele meningen med Marshallhjælpen var at komme bort fra restriktionsmentaliteten, fra afspærringsmentaliteten og fra toldmentaliteten?

Jeg vil gerne henvise ham til, at Amerikas holdning overfor Danmark kan blive afhængig af Danmarks holdning til handelskrankernes bortfald. Marshalladministratoren Paul G. Hofman udtalte sig den 5. oktober i en tale om, at Storbritannien, Frankrig og Italien nu var enedes om en hurtig fjernelse af handelsskrankerne mellem disse lande indbyrdes og mellem dem og de øvrige Marshalllande. Disse lande har allerede hævet importrestriktionerne for 55 pct. af deres samlede import fra 13 lande, og mr. Hofman udtalte: dette er et faktisk skridt i retning af at skabe indenfor Vesteuropa den samme form for fri indbyrdes handel, som har vist sig så frugtbringende iblandt de 48 amerikanske stater.

Se, det er netop sagen; vi har fra vor side fremført det gang på gang her i tinget, at hovedforklaringen på Amerikas vældige